

РЕШЕНИЕ

№ 2114

гр. София, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Наталия Ангелова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1862** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 - 196 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е след отмяната на решение № 5425/22.08.2019 г., постановено по адм. дело № 9363/2018 г. по описа на Административен съд София-град с решение № 14796/30.11.2020 г., постановено по адм. дело №14631/ 2019 г. по описа на Върховния административен съд.

След връщане на делото във Административен съд София-град е образувано адм. дело № 12268/ 2020 г., X.-ти тричленен състав.

С разпореждане № 1125/15.02.2021 г. съдът е разделил производството по делото, като е разпоредил жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], против Наредба на Столичния общински съвет за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (НПОРИМДЕРДТСО), приета с Решение № 509 по протокол № 58 от 26. 07. 2018 г. на Столичния общински съвет да е предмет на адм. дело № 12268/ 2020 г. по описа на Административен съд - София град. Със същия съдебен акт, XIII-ти касационен състав е постановил жалбите на Сдружение „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“, ЕИК[ЕИК], на Сдружение „Асоциация на производителите на безалкохолни напитки в България“ ЕИК:[ЕИК] и на Сдружение за

развитие на „Ю. парк да се разгледат в отделни производства по оспорване на Наредба на Столичния общински съвет за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (НПОРИМДЕРДТСО), Наредбата за реда и условията за извършване на търговия на открито на Столична община и Наредбата за общинската собственост.

Въз основа на разпореждане № 1125/15.02.2021 г., постановено по адм. дело № 12268/2020 г. по описа на Административен съд София- град, X.-ти тричленен състав е образувано настоящото съдебно производство по жалбата на Сдружение „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“, ЕИК[ЕИК].

С разпореждане от 13.04.2021 г., постановено по адм. дело № 1862/2021 г. по описа на Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав жалбата на Сдружение „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“ е оставена без движение, като на оспорващия е указано да конкретизира кои действащи разпоредби оспорва.

На 13.05.2021 г. по делото е депозирана молба-уточнение от пълномощника на оспорващия, с която заявява, че оспорва:

1. Наредба за изменение и допълнение (Н.) на Наредба на Столичния общински съвет за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДЕРДТСО/, приета с Решение № 509 по протокол № 58 от 26. 07. 2018 г. на Столичния общински съвет; §62, § 63, § 64 и § 64а от ПЗР на Н. на НПОРИМДЕРДТСО и конкретни текстове от НПОРИМДЕРДТСО;
2. Чл. 22, ал. 2 и ал. 3 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община, приета от Столичния общински съвет;
3. Чл. 14а, ал. 2 от Наредбата за общинската собственост, прието от Столичния общински съвет.

С определение от 08.06.2021 г. производството по адм. дело № 1862/2021 г. по описа на Административен съд София- град е разделено, като е постановено производството да продължи по жалбата на Сдружение „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“, ЕИК[ЕИК] срещу Наредба за изменение и допълнение на Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (НПОРИМДЕРДТСО), приета с Решение № 509 по протокол № 58 от 26. 07. 2018 г. на Столичния общински съвет, §62, § 63, § 64 и § 64а от ПЗР на Н. на НПОРИМДЕРДТСО и конкретни текстове от НПОРИМДЕРДТСО в обхват, очертан от депозираната на 13.05.2021 г. молба - уточнение.

С разпореждане от 09.08.2021 г., постановено по адм. дело № 12268/2020 г. по описа на Административен съд София-град, X.-ти тричленен състав е определено, че предмет на производството е жалбата на [фирма] против чл. 17А, ал. 1, т. 1 и т. 2, чл. 24, ал. 3, чл. 36А, ал. 6 и чл. 68, ал. 1, т. 3 от Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 509 по протокол № 58 от 26. 07. 2018 г. на Столичния общински съвет.

Предвид частичното съвпадане на предмета на оспорване с определение от 28.09.2021 г. производството по настоящото дело е разделено, като по адм. дело № 12268/2020 г. по описа на Административен съд София- град е изпратено за съвместно разглеждане и постановяване на общо решение жалбата на Сдружение „Съюз на търговците на дребно с хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“ в частта ѝ, с която се оспорват чл. 17, ал. 1, т. 1 и т. 2, чл. 24, ал. 3 и чл. 36А, ал. 6 от Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 509 по протокол № 58 от 26. 07. 2018 г. на Столичния общински съвет.

На 11.10.2021 г. по делото е депозирано определение № 7522/08.10.2021 г., постановено по адм. дело № 1863/2021 г. по описа на Административен съд София-град, с което производството по делото е прекратено и жалбата на Сдружение „Асоциация на производителите на безалкохолни напитки в България“ в частта ѝ, с която се оспорва разпоредбата на чл. 36б от Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община е изпратена за общо разглеждане в производството по адм.д. № 1862/2021 г.

С определение от 18.10.2021 г., постановено по адм. дело № 1862/2021 г. по описа на Административен съд София- град, XIX-ти касационен състав са съединени за съвместно разглеждане и постановяване на общо решение жалбата на Сдружение „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“ ЕИК[ЕИК] в частта ѝ, с която се оспорва Наредба за изменение и допълнение (Н.) на Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 509 по протокол № 58 от 26. 07. 2018 г. на Столичния общински съвет; §62, § 63, § 64 и § 64а от ПЗР на Н. на НПОРИМДЕРДТСО и чл. 10, ал. 1, т. 8; чл. 19, ал. 3 и ал. 5; чл. 19а, ал. 1, чл. 19б, ал. 2, ал. 3 и ал. 4; чл. 24, ал. 4, ал. 5 и ал. 6; чл. 30, ал. 1, чл. 36а, ал. 1-5, чл. 36б и чл. 81, ал. 10 от НПОРИМДЕРДТСО и жалбата на Сдружение „Асоциация на производителите на безалкохолни напитки в България“ в частта ѝ, с която се оспорва разпоредбата на чл. 36б от Наредба на Столичния общински съвет за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община.

В жалбата и в уточняващата молба от 13.05.2021 г. на Сдружение „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“, представлявано от адв. Н. се обосновават доводи за незаконосъобразност, поради съществено нарушение на процесуалните правила и противоречие с общите правни принципи, конституционни текстове и разпоредби на други нормативни актове от по-висока степен. Като процесуални нарушения се сочат липсата на доказателства за проведено гласуване от страна на Столични общински съвет, нарушение на чл. 26, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за провеждане на обществени консултации на територията на Столична община във връзка с чл. 26, ал. 1 от Закона за нормативните актове и чл. 77 от АПК, изразяващо се в неяснота относно авторството на публикуваните справки, кой и в какъв състав е обсъдил и гласувал правените предложения в резултат на проведените обществено консултации. Като

нарушена се сочи и нормата на чл. 45, ал. 9 от ЗМСМА, доколкото Столичният общински съвет е гласувал не Наредбата за изменение е допълнение в цялост, а само § 68 от нея. Твърдението за допуснати нарушения на материалния закон се обосновават с въвеждането на термини с неясно значение – „булевард“ в чл. 10, ал.1, т. 8 от Наредбата и § 1, т. 12 от ДР; противоречие с императивни разпоредби на ЗУТ и неяснота при формулиране на конкретни правни норми, което позволява тяхното нееднозначно тълкуване и прилагане. Претендира се отмяна в цялост на Наредбата за изменение и допълнение на НПОРИМДЕРДТСО, приета с решение по протокол № 58/26.07.2018 г. на Столичния общински съвет, алтернативно отмяна на обжалваните конкретни текстове и присъждане на направените по делото разноски.

В жалбата на Сдружение „Асоциация на производителите на безалкохолни напитки в България“, [ЕИК] са изложени доводи за незаконосъобразност на НПОРИМДЕРДТСО, като приета при съществено нарушение на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Излагат се доводи, че приемането на Наредбата не е съпроводено с изискващите се от чл. 26, ал. 2 от ЗНА обществени консултации. Сочи се и неяснота относно установеното в оспорената разпоредба на чл. 36б от наредбата изискване разполагането на чадъри и тенти да се осъществява въз основа на индивидуален проект при спазване на технически стандарти и правила, без да е посочено кои са точно тези правила. Претендира е отмяна на Наредбата в оспорената ѝ част и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът - Столичен общински съвет, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбите по съображения, подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на адвокатските възнаграждения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбите са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Административен съд София - град, XIX-ти тричленен състав, след като обсъди доводите на страните, прецени писмените доказателства по делото и съобрази приложимите правни норми, приема от фактическа и правна страна следното:

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство са Наредба за изменение и допълнение (Н.) на Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДЕРДТСО/, приета с Решение № 509 по протокол № 58 от 26. 07. 2018 г. на Столичния общински съвет; §62, § 63, § 64 и § 64а от ПЗР на Н. на НПОРИМДЕРДТСО и чл. 10, ал. 1, т. 8; чл. 19, ал. 3 и ал. 5; чл. 19а, ал. 1, чл. 19б, ал. 2, ал. 3 и ал. 4; чл. 24, ал. 4, ал. 5 и ал. 6; чл. 30, ал. 1, чл. 36а, ал. 1-5, чл. 36б и чл. 81, ал. 10 от НПОРИМДЕРДТСО (приета с Решение № 717 по Протокол № 71 от 6.11.2014 г., изм. - Решение № 9045 от 24.07.2015 г. на ВАС по адм. дело № 11689/2014 г., изм., доп. и попр. с Решение № 1 по Протокол № 75 от 22.01.2015 г., изм. и доп. с Решение № 495 по Протокол № 86 от 23.07.2015 г. на СОС), като процесните разпоредби са приети с Решение на СОС № 509 по Протокол № 58 от 26.07.2018 г. С Решение № 675 на Столичния общински съвет от 27.09.2018 г. е отменен § 68 от Приложение № 1 на Решение № 509 по Протокол № 58 от 26.07.2018 г. на Столичния общински съвет, с което е приета Наредба за изменение и допълнение на Наредба за Столичния общински съвет за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално - декоративните елементи и за

рекламната дейност на територията на Столична община и е прието повторно Решение № 509 по Протокол № 58 от 26.07.2018 г. на Столичния общински съвет в останалата му част.

Оспорената НПОРИМДЕРДТСО е подзаконов нормативен акт, който съдържа административно правни норми, относими за неопределен и неограничен брой адресати с многократно правно действие, съгласно легалната дефиниция на чл. 75, ал.1 от АПК, чието оспорване пред съд е регламентирано в Дял трети, Раздел III, чл. 185 - чл. 194 от АПК. Съгласно чл. 187, ал. 1 от АПК, упражняването на това процесуално право не е обвързано с преклузивен срок.

При изследване на въпроса относно наличието на правен интерес у оспорващите, настоящият съдебен състав съобразява мотивите, съдържащи се в решение № 5 от 17.04.2007 г. по конституционно дело № 11/2006 г. на Конституционния съд, в което се посочва, че във всички случаи, когато гражданите оспорват подзаконов нормативни актове те трябва да докажат пред компетентния съд, че е налице засягане на техни права и законни интереси, като заинтересоваността следва да е правомерна, лична и обоснована. В мотивите изрично се посочва, е засегнати по смисъла на чл. 168, ал. 1 от АПК са всички граждани, до които се разпростира подзаконовия нормативен акт, като в случаите, когато той регламентира положението на определен кръг физически или юридически лица, легитимирани да го обжалват са само тези лица, чиито права актът засяга или би могъл да засегне.

Правният интерес на Сдружение „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“ се обосновава с това, че представляваните от Сдружението организации са лица, преобладаващата част от които осъществяват търговска дейност на територията на Столична община чрез преместваеми и мобилни обекти, на които разпоредбите на НПОРИМДЕРДТСО засягат непосредствено законни права и интереси.

Сдружение „Асоциация на производителите на безалкохолни напитки в България“ обосновава правния си интерес с обстоятелството, че обединява и представлява производители и дистрибутори на безалкохолни напитки и бутилирани води, които осъществяват дейността си чрез реклама на обектите, обект на правна регламентация на оспорената Наредба, разположени на територията на Столична община и им предоставят хладилни съоръжения за съхраняване на безалкохолни напитки, сокове и води.

Така посочените обстоятелства обуславят правният интерес на оспорващите сдружения за оспорване на конкретни разпоредби от Наредбата, доколкото същите се явяват нейни адресати, респ. в нея са регламентирани процедури и правила пряко засягащи осъществяваната от членовете на Сдруженията дейност, като по този начин е налице засягане на техен личен интерес. В конкретния случай е достатъчно да бъде доказано обстоятелството, че оспорващите имат качеството на лица, до които се отнася подзаконовия нормативен акт. Несъмнено, целта и предмета на дейност и на двете сдружения обосновава извод, че представляваните от тях организации и търговски дружества - техни членове, са адресати на НПОРИМДЕРДТСО.

Жалбата на Сдружение „Асоциация на производителите на безалкохолни напитки в България“ в частта ѝ, с която се оспорва Наредба за изменение и допълнение (Н.) на Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 509 по протокол № 58 от

26. 07. 2018 г. на столичния общински съвет; §62, § 63, § 64 и § 64а от ПЗР на Наредба за изменение и допълнение на НПОРИМДЕРДТСО е ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА, тъй като предмет на оспорване не може да бъде Н. на НПОРИМДЕРДТСО, след нейното разгласяване и влизане в сила, за което по делото не се спори. Това така, тъй като след този момент на оспорване подлежат съответните изменени, допълнени и/или нови текстове на действащата наредба, съгласно номерацията в нея, а не номерацията на параграфите, с които те са приети с Н.. В този смисъл е и отменителното решение № 14796/30.11.2020 г., постановено по адм. дело № 14631/2019 г. по описана Върховния административен съд, въз основа на което е образувано настоящото съдебно производство. В частта й, с която се оспорват конкретни норми от НПОРИМДЕРДТСО жалбата на „Асоциация на производителите на безалкохолни напитки в България“ е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от лице разполагащо с правен интерес срещу подлежащ на оспорване подзаконов нормативен акт. По същите съображения и жалбата на Сдружение „Асоциация на производителите на безалкохолни напитки в България“ е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледани по същество, жалбите са НЕОСНОВАТЕЛНИ.

НПОРИМДЕРДТСО е приета от компетентен орган, а именно: Столичния общински съвет. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Закона за нормативните актове (ЗНА), нормативни актове могат да издават само органите, предвидени от Конституцията или от закон. Компетентността на издателя на акта произтича от законова делегация, като в § 88 от ПЗР на самата Наредба, като основание за приемане на нейните изменения са посочени разпоредбите на чл. 22, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), чл. 56, ал. 2 и чл. 57, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) и чл. 79 от АПК. С нормите на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ и чл. 57, ал. 1 от ЗУТ се създава правомощие на общинските съвети да регламентират с наредби реда за поставяне на преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности, като същата Наредба следва да урежда и реда за издаване на разрешение за поставяне на рекламни, информационни и монументално - декоративни елементи върху недвижими имоти. Налице е и законова делегация на компетентност по смисъла на чл. 2, ал.1 от ЗНА за регулиране с подзаконов нормативен акт на обществени отношения от посочения характер. Наредбата е издадена по прилагане на отделни разпоредби на ЗУТ, нормативен акт от по - висока степен във връзка с регулиране на обществени отношения от посочения характер на територията на Столична община. Редът за издаване на разрешения и за поставяне на обекти включва, както процедура и условия, така и изисквания за това. Правомощието за определяне на изисквания към дейността на физическите и юридическите лица на територията на общината, включително и рекламната дейност

произтича от общата разпоредба на чл. 21, ал. 1 т. 13 от ЗМСМА. Всички останали общи въпроси от местно значение, които не са от изключителната компетентност на други органи са в правомощието на Общинския съвет по силата на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗМСМА. Съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА в изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. Видно от разпоредбата на чл. 8 от ЗНА всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение.

Оспореният подзаконов нормативен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискуемите реквизити, а съдържанието на приетата с него наредба отговаря на изискванията на ЗНА и Указ № 883/24.04.1974 г. за прилагането му.

Проектът за изменение и допълнение на Наредбата е внесен от главния архитект на Столична община с доклад, чието съдържание е съобразено с изискванията на чл. 28, ал. 2 от ЗНА. В него са посочени причините, които налагат приемането ѝ, целите, които се поставят, очакваните резултати и се съдържа констатация за съответствие с правото на Европейския съюз.

Проектът на нормативния акт е разгласен съобразно изискването на чл. 78, ал. 3 от АПК, чрез публикуването му на интернет страницата на Столичния общински съвет и Столична община, като на заинтересованите лица е предоставена възможност за предложения и становища в съответствие с нормата на чл. 26, ал. 2 от ЗНА във връзка с чл. 80 от АПК. Проектът е разгледан и одобрен от постоянните комисии при Столичния общински съвет, обсъден е и е приет при необходимите, съгласно разпоредбите на чл. 27, ал. 2 и ал. 3 от ЗМСМА кворум и мнозинство.

Видно от съдържанието на самото решение № 509 по протокол № 58 от 26.07.2018 г. на Столичния общински съвет, в него подробно са описани мотивите за приемането на текстовете в Наредбата. Изложено е, че с нормативния акт се цели актуализация на действащите разпоредби с цел подобряване на градската среда и предотвратяване на незаконното поставяне на преместваеми и рекламни елементи, както и установяване на засилен контрол върху тях.

Противно на изложеното в жалбата на Сдружение „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“ в хода на административното производство не е допуснато нарушение на чл. 45, ал. 9 от ЗМСМА. С решение № 675/27.09.2018 г. на Столичния общински

съвет действително е отменен § 68 от Приложение № 1 на решение № 509/26.07.2018 г. на СОС, но в т. 2 от същото решение повторно е прието решение № 509/26.07.2018 г. в останалата му част, т.е. прегласувана е отново и самата наредба, представляваща приложение № 1 към решението.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав намира, че Наредбата е приета при спазване на законовите разпоредби на АПК, ЗМСМА и ЗНА.

По отношение на твърденията за противоречие на конкретно оспорените разпоредби от НПОРИМДЕРДТСО с общите правни принципи, конституционни текстове и разпоредби на други нормативни актове от по-висока степ, обективизирано в жалбата на Сдружение „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“ настоящият съдебен състав намира следното:

Оспореният чл. 10, ал. 1, т. 8 от НПОРИМДЕРДТСО е със следното съдържание:

Чл. 10. (1) По типов проект се поставят:

т. 8 рекламни елементи в рамката на булевардите и първостепенната улична мрежа.

По отношение на тази разпоредба, в жалбата на Сдружение „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“ е посочено, че нормата е с неясно значение и по-конкретно употребеният от нея термин „булевард“ е с неясно значение, доколкото същият е изваден от понятието „първостепенна улична мрежа“, но за същият няма легално определение.

Изискванията към съдържанието на нормативния акт позволяват употреба на думи и изрази, дефинирани по смисъла на акта, като те следва да бъдат обяснени в съответния текст или в допълнителните му разпоредби, когато това е невъзможно. Този извод следва от тълкуването на чл. 32, ал. 2 т. 3 от Указ № 883 от 24. 04.1974г. за прилагане на ЗНА.

В § 1, т. 12 от ДР на НПОРИМДЕРДТСО дадена легална дефиниция на понятието: „Архитектурно-пространствена рамка на булевард, улица или площад“. Съгласно същата „Архитектурно-пространствена рамка на булевард, улица или площад“ е съвкупността от всички ограждащи булеварда, улицата или площада тротоари и прилежащите им локални улични платна, алеи, поземлени имоти, сгради, съоръжения и огради“ .

С нормата на чл. 77, ал. 1, т. 1 от ЗУТ е определен точният обхват на понятието „първостепенна улична мрежа“ и това са: улиците от I-ви до

IV-ти клас вкл. Съгласно § 5, т. 73 от ДР на ЗУТ „общински обекти от първостепенно значение“ са: общински пътища, метрополитени, трамвайни трасета, улици от първостепенната улична мрежа, депа и др. обекти - публична общинска собственост.

Терминът „булевард“ не е ново понятие, тъй като е визирано в Приложение № 2 към дейвалата преди изменението НПОРИМДЕРДТСО. То е включено в зоните с ограничителен режим на територията на Столична община за поставяне на преместваеми обекти и рекламни елементи в зависимост от спецификата на градската среда, а именно: „архитектурно-пространствената рамка на булевардите, улиците и площадите...“. В същото време, значението на понятието „булевард“ като „широка градска улица с дървета или високи сгради от двете страни“, безспорно го нарежда сред обектите от първостепенно значение в обхвата на първостепенната улична мрежа, тъй като попада сред посочените в чл. 77, ал. 1, т. 1 класове на първокласна улична мрежа от I-ви до IV-ти клас. Следователно, в случая не се въвежда изцяло ново понятие, още по-малко пък непознато и неясно по съдържание. От това следва, че не е нарушена нормата на чл. 41, ал. 1 от Указа по приложение на ЗНА, в каквато насока са изложени доводи в жалбата на Сдружение „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“ .

Оспореният чл. 19, ал. 3 и ал. 5 от НПОРИМДЕРДТСО е със следното съдържание:

ал. 3 - Схемите за поставяне на преместваеми обекти и рекламни елементи, когато по закон са неразделна част от подробния устройствен план за паркове и градини, се одобряват по реда, предвиден за одобряване на подробния устройствен план от Столичния общински съвет, заедно или отделно от него.

ал. 5 Откриването на производството по одобряване на обща схема в имоти публична общинска и публична държавна собственост се оповестява чрез изпращането на проекта с обяснителната записка към него за разгласяване с обявление, което се поставя на определените за това места в сградата на общината и съответния район и чрез публикуване на интернет-страниците им.

По отношение на него в жалбата на „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“ са изложени следните аргументи за противоречие на изразът „и рекламни елементи“ със забраната на чл. 12 от ЗУЗСО и чл. 16, ал. 2 от самата наредба.

Легалната дефиниция на понятието „рекламни елементи“ се съдържа в §

5, т. 81 от ДР на ЗУТ. Съгласно нея, „рекламен елемент“ е преместваем обект със самостоятелна или полусамостоятелна конструкция, който се закрепва временно върху терен, сграда или друг обект, при необходимост и с фундамент, и служи за извършване на реклама.

Разпоредбата на чл. 61, ал. 2 от ЗУТ посочва, че основа на зелената система са озеленените площи за широко обществено ползване, предназначени за трайно задоволяване на обществени потребности от национално или общинско значение - паркове, градини, улично озеленяване.

Разпоредбата на чл. 12 от ЗУЗСО регламентира допустимото застрояване след обществено обсъждане в устройствените зони и в самостоятелните терени на зелената система.

В същата обаче не е включено уличното озеленяване, което е част от основата на зелената система, съгласно чл. 61, ал. 2 от ЗУТ поради което и не е налице соченото противоречие.

Оспореният чл. 19а, ал. 1 и ал. 5 от НПОРИМДЕРДТСО гласи:

(1) Общите схеми за поставяне се съобщават по реда, предвиден за разгласяването и съобщаването на проектите по чл. 19, ал. 5.

(5) Откриването на производството по одобряване на обща схема в имоти публична общинска и публична държавна собственост се оповестява чрез изпращането на проекта с обяснителната записка към него за разгласяване с обявление, което се поставя на определените за това места в сградата на общината и съответния район и чрез публикуване на интернет-страниците им.

В жалбата на Сдружение „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“ са обосновани доводи за противоречие на тези норми и на нормата на чл. 19, ал. 5 с чл. 62, ал. 9 от ЗУТ.

Неоснователни са твърденията на оспорващия за противоречие между текстовете на чл. 19, ал. 3 и 19а, ал. 1 и чл. 62, ал. 9 от ЗУТ. При одобряването на схеми за поставяне на преместваеми обекти и рекламни елементи за паркове и градини е възможно същите да се процедурат едновременно с подробния устройствен план (ПУП) или отделно от него. Действително нормите в Наредбата, касаещи одобряването на схеми за преместваеми обекти на територията на паркове и градини в Столична община предвиждат, че когато се изработва ПУП за парка схемата за преместваемите обекти е неразделна част от него, но не е налице законова пречка, при наличие на действащ ПУП за парка да бъде изменена или одобрена схемата, без да се налага да се изработва нов ПУП. Не е възможно и оправдано за всяка схема да се прилага процедурата за

одобряване на ПУП. Този механизъм е предвиден само когато за парка се одобрява ПУП, неразделна част от който трябва да е схемата. Ако се одобрява единствено схема за поставяне на преместваеми обекти, логично е да бъде въведен различен режим на съобщаването им.

Оспорената норма на чл. 19б, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 от НПОРИМДЕРДТСО гласи:

(2) Отмяна на схемите за поставяне, изцяло или в отделни техни части, е допустимо:

1. по искане на лицето, по чиято инициатива е одобрена схемата;
2. на основанията по чл. 99 от АПК;
3. при възникване на нови факти и обстоятелства, които съобразно действащите правила и нормативи правят схемите неприложими, съответно предвидените с тях обекти недопустими по местоположение;
4. когато обществените нужди налагат това.

(3) Заповедта за отмяна се съобщава по реда на чл. 19, ал. 5 за схеми в имоти - публична общинска и държавна собственост и по чл. 19, ал. 6 - за схеми в имоти частна общинска и държавна собственост.

(4) Отмяната има действие занапред и не засяга законосъобразно издадени разрешения за поставяне и разрешения за ползване на място.

По отношение на тези норми в жалбата на „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“ са обосновани доводи за неяснота до степен даваща възможност за нееднозначно тълкуване.

В съгласие с основните принципи на административното производство, този, по чиято инициатива е одобрена схемата, е в правото си да иска отмяната ѝ. В този смисъл нормата е ясна и не подлежи на тълкуване и като такава не противоречи на разпоредбите на чл. 9 ал.2 от ЗНА и на принципа на чл. 1 от ЗУТ, гарантиращ устойчивост и предвидимост. Основанията по чл. 99 от АПК са общи основания и независимо, че одобрените от главния архитект схеми по заявление на частноправни субекти не са индивидуални административни актове, не е налице законова пречка същите да намерят приложение по отношение на сочените актове, още повече, че се одобряват и процедурат от административен орган. Противно на изложените доводи, оспорената т. 3 не съдържа неясноти и опасност от превратно тълкуване, т.к. във визираните „нови факти и обстоятелства...“ нормотворецът е имал предвид, както факи от обективен характер, така и обстоятелства, свързани с поведение на ползващия се от съответната схема и няма как да бъдат изчерпателно посочени. Понятието в т. 4 "обществена нужда" е дефинирано, видно от т. 16 на §1 от ДР на Наредбата като необходимост

от провеждане на мероприятия от обществена значимост за населението на Столична община, свързана със строителни, ремонтни, стопански, административни и др. дейности, обществена сигурност, обществена безопасност, обществено здраве, опазване на околната среда, опазване на националното, историческото и културното наследство и др.“.

Оспорената разпоредба на чл. 24, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 от НПОРИМДЕРДТСО гласи:

(4) Поставянето се извършва в 7-дневен срок от представяне от титуляра на влязло в сила разрешение за поставяне и заплащане на разходите затова. За поставянето се съставя протокол в 3 еднообразни екземпляра, които се подписват от титуляра на разрешението за поставяне и представител на предприятието или търговско дружество по ал. 3. Един от екземплярите се връчва на титуляра на разрешението за поставяне, а по един екземпляр се съхранява в предприятието или търговско дружество по ал. 3 и при издателя на разрешението за поставяне. Към протокола се прилага снимков материал на терена преди поставянето на преместваемия обект или рекламния елемент, както и снимков материал след поставянето му, който става неразделна част от протокола.

(5) В разрешението за поставяне задължително се вписва, че преместваемите обекти и рекламните елементи се поставят от лицето по ал. 3.

(6) Преместваем обект и рекламен елемент, който не е поставен по реда на ал. 3 и 4, подлежи на премахване на основание чл. 57а, т. 7 от ЗУТ.

В молбата - уточнение от 13.05.2021 г. визираните норми са оспорени ведно с ал. 3 на чл. 24 от Наредбата, която гласи: (3) Поставянето на преместваеми обекти и рекламни елементи върху имоти- общинска собственост са извършва от предприятие или търговско дружество, избрано по реда на Закона за обществените поръчки. Тази разпоредба е предмет на производството по адм. дело № 12268/ 2020 г. по описа на Административен съд София-град, X.-ти тричленен състав, но няма как да бъде извършена преценка за законосъобразност на следващите я ал. 4, 5 и 6, без да бъде взета предвид.

По отношение на тези норми в жалбата на „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“ са наведени доводи за неясна формулировка относно субектите, поставящи преместваеми обекти и/или рекламни елементи върху имоти - общинска собственост.

Оспорената разпоредба, противно на твърденията на оспорващия, ясно сочи субектите, поставящи преместваеми обекти и/или рекламни елементи върху имоти - общинска собственост и не противопоставя

търговците и техните конкуренти - останалите стопански субекти – нетърговци /напр. сдружения по ЗЗД и др./, наименовани най-общо „кандидати“ - стопански субекти, а не търговци в тесния смисъл в §2 т.19 от ДР на ЗОП. Понятието предприятие като „организация, изпълняваща производствени или други стопански задачи“ /от тълк. речник/ не внася неяснота и объркване в посочената разпоредба. Относно изискването предприятието или търговското дружество да бъде избрано по реда на ЗОП, е изцяло в правомощието на общинския съвет, с оглед поставянето на рекламни елементи върху имоти общинска собственост да определи реда за избор на лицето, поставящо съоръжението. С оглед на изложеното и взаимосвързаните с ал. 3 оспорени в настоящото съдебно производство ал. 4, 5 и 6 от чл. 24 не подлежат на отмяна.

Оспореният чл. 30, ал. 1 от НПОРИМДЕРДТСО гласи:

(1) Разрешение за поставяне на преместваеми обекти и на рекламни елементи се издава за срока на договора със собственика на имота или за срока на даденото съгласие от собственика на имота, но за не повече от пет години.

В жалбата на „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“ са обосновани доводи за противоречие на определения в чл. 30, ал. 1 от Наредбата петгодишен срок за валидност на разрешението за поставяне с чл. 14, ал. 3 от ЗОБС, съгласно който срокът за отдаване под наем на общински терен е до 10 години.

Наредбата е издадена по силата на законовата делегация на чл. 56, ал. 2 и чл. 57, ал. 1 от ЗУТ

По силата на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ за обектите по ал. 1, т. 1 и 2 (преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за административни, търговски и други обслужващи дейности) се издава разрешение за поставяне въз основа на схема и проектна документация, одобрени от главния архитект на общината. Схемата за поставяне определя пространственото разположение, вида, типа, размерите и предназначението на обекта по ал. 1, т. 1 и 2. *Условията и редът за издаване на разрешението за поставяне на обектите, за одобряването и за изискванията към схемата и проектната документация се определят с наредба на общинския съвет*, като в наредбата, в зависимост от вида и предназначението на обекта, се поставя изискване за предоставяне на инженерно-техническа част или конструктивно становище.

Съгласно чл. 57, ал. 1 от ЗУТ, върху недвижими имоти могат да се поставят рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи въз основа на разрешение за поставяне, издадено по ред,

установен с наредба на общинския съвет по чл. 13а или по чл. 56, ал. 2 .

Видно от текста на двете разпоредби, поставянето на преместваеми обекти, рекламни, информационни и монументално- декоративни елементи е обвързано с наличието на издадено разрешение за поставяне, условията и редът за издаване на което следва да бъдат уредени в наредба на общинския съвет. Законът не определя каква да бъде минималната или максимална продължителност на срока, за който може да се издаде разрешение за поставяне. Наличието на сключен договор за наем по чл. 14 от ЗОБС е едно от условията за поставянето на преместваеми обекти, рекламни, информационни и монументално- декоративни елементи, но срокът на този договор не е срок на действие на разрешенията за поставяне, условията и редът за които се определят с подзаконовия акт - наредбата на общинския съвет. Установяването на срок на действие следва да се разглежда като вид условие при издаването на разрешенията за поставяне на преместваеми обекти и продължителността му е въпрос на преценка от страна на органа с нормотворческа компетентност – общинския съвет. Следователно, като е предвидил, че разрешение за поставяне на преместваеми обекти и на рекламни елементи се издава за срока на договора със собственика на имота или за срока на даденото съгласие от собственика на имота, но за не повече от пет години, Столичният общински съвет е действал в пределите на своята нормотворческа компетентност и съобразно разпоредбите на нормативния акт по по-висока степен, а именно - ЗУТ. Още повече, че срокът по чл. 14, ал. 3 от ЗОБС е до 10 години, а не 10 години. Следователно оспорената разпоредба на чл. 30, ал.1 от НПОРИМДЕРДТСО не е в противоречие с разпоредбите на чл. 14, ал. 3 от ЗОБС, поради което твърденията за нейната незаконосъобразност са неоснователни.

Оспореният чл. 36а, ал. 1-5 от НПОРИМДЕРДТСО гласи:

(1) Пред стационарни търговски обекти, върху терени общинска собственост могат да се разполагат подвижни съоръжения, обслужващи извършваната в обекта търговска дейност по смисъла и по реда на Наредбата на Столичен общински съвет за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/

(2) Съоръженията по ал. 1:

1. не могат да се поставят по начин, който пречатства дейността и достъпа до търговски обекти и входове на сгради в близост, както и достъпа до елементите на градското обзавеждане;

2. не могат да се поставят частично или изцяло върху леглата на

съществуващата растителност, нито да закриват достъпа на съответната растителност до слънчева светлина;

3. могат да се поставят само към съществуващи търговски обекти и трябва да обслужват извършваната в обекта търговска дейност;

4. могат да се поставят сезонно или целогодишно.

(3) Разполагането на съоръжения по ал. 1 следва да бъде в съответствие с нормативните изисквания относно захранването с електрическа енергия с оглед запазване живота и здравето на гражданите.

(4) При разполагане на съоръжения по ал. 1 се оставя свободна ширина за преминаване по тротоара - минимум 2 м до най-близкия ограничител на пространството.

(5) Не се допуска поставяне на съоръжения по ал. 1 върху тротоари с изградени велоалеи.

Оспорената разпоредба на чл. 36 б от НПОРИМДЕРДТСО гласи:

(1) За съоръженията по чл. 28, ал. 2, т. 3 и по чл. 28б, ал. 3 от НРУИТДТСО се одобрява индивидуален проект от главния архитект на Столична община при спазване изискванията в Приложение с технически стандарти и правила, неразделна част от наредбата.

(2) Приложението с технически стандарти и правила се одобрява от Столичния общински съвет по предложение на главния архитект на Столична община по реда на одобряване на наредбата.

По отношение на чл. 36а и чл. 36 б в жалбата на „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“ са изложени доводи за противоречие с чл. 7, ал. 2 от ЗНА, тъй като новосъздадение раздел Va няма систематично място в Наредбата, тъй като в него са засегнати „съоръжения-технологично обзавеждане към съществуващи обекти“, които не са преместваеми обекти по смисъл на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ и които са извън законовата делегация на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ, въз основа на която е издадена НПОРИМДЕРДТСО.

В жалбата на Сдружение „Асоциация на производителите на безалкохолни напитки в България“, се обосновават доводи, че предвиденото в чл. 36б от Наредбата изискване разполагането на чадъри и тенти да се осъществява въз основа на индивидуален проект при спазване на технически стандарти и правила, без да е посочено кои са точно тези правила.

Неоснователни са и доводите за незаконосъобразност на въведените ограничения и забрани за разполагане на тези съоръжения. Касае се за надделяващ публичен интерес, който е противопоставим на частния

интерес на осъществяващите търговска дейност посредством тези съоръжения.

Раздел Va (чл. 36а, и 36б) въвеждащ „технически изисквания към разполагането на подвижни съоръжения пред стационарни търговски обекти и към подвижни съоръжения върху терени общинска собственост за извършване на търговия на открито“ не противоречат на сочените от жалбоподателите законови разпоредби на ЗУТ и в частност чл. 56 ал. 2, тъй като се касае за обслужващи търговската дейност по смисъла и по реда на Наредбата на Столичен общински съвет за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община подвижни съоръжения.

Неоснователни са твърденията за липсата на правила, по които да се разполагат преместваемите обекти и рекламните елементи, тъй като същите са ясно посочени в Приложение № 1 към Решение № 509 по Протокол № 58/26.07.2018 г.

Оспорената норма на чл.

81, ал. 10 от НПОРИМДЕРДТСО гласи:

Когато преместваемите обекти и рекламните елементи са поставени от лицето по чл. 24, ал. 3, заповедта за премахване се изпраща на това лице. Когато обектът или елементът не е премахнат доброволно, той се премахва принудително за сметка на нарушителя, а ако той е неизвестен - за сметка на собственика на земята или на обекта, върху който е поставен. Премахването е по реда на чл. 82 и се извършва от лицето по чл. 24, ал. 3.

В жалбата са изложени доводи, че с оглед доводите изложени за незаконосъобразност на чл. 24, ал. 3 от Наредбата тази, норматана чл. 81, ал. 10 е неясна.

Липсва неяснота и в оспорената разпоредба на чл. 81, ал. 10 от Наредбата, тъй като изрично е посочено, че тя касае лицето по чл. 24, ал. 3 от Наредбата, поставило преместваемите обекти и рекламни елементи.

В обобщение на изложеното настоящият съдебен състав намира жалбата на „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“ в допустимата ѝ част за неоснователна, което налага нейното отхвърляне. В частта си, която е приета за процесуално недопустима жалбата на „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“ следва да се остави без разглеждане.

Жалбата на Сдружение „Асоциация на производителите на безалкохолни напитки в България“, е неоснователна, което налага нейното отхвърляне.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК на ответника се дължи присъждан на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изложеното и на основание чл. 159, т. 1 от АПК и чл. 193, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, ХІХ-ти троен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Сдружение „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“, ЕИК[ЕИК] в частта, с която се оспорват Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 509 по протокол № 58 от 26. 07. 2018 г. на столичния общински съвет; §62, § 63, § 64 и § 64а от ПЗР на Наредба за изменение и допълнение на НПОРИМДЕРДТСО.

ПРЕКРАТЯВА производството в частта му образувано по жалбата на Сдружение „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“, ЕИК[ЕИК] против Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 509 по протокол № 58 от 26. 07. 2018 г. на столичния общински съвет; §62, § 63, § 64 и § 64а от ПЗР на Наредба за изменение и допълнение на НПОРИМДЕРДТСО.

ОТХВЪРЛЯ жалбите на „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“, ЕИК[ЕИК] и на Сдружение „Асоциация на производителите на безалкохолни напитки в България“ ЕИК[ЕИК] срещу чл. 10, ал. 1, т. 8; чл. 19, ал. 3 и ал. 5; чл. 19а, ал. 1, чл. 19б, ал. 2, ал. 3 и ал. 4; чл. 24, ал. 4, ал. 5 и ал. 6; чл. 30, ал. 1, чл. 36а, ал. 1-5, чл. 36б и чл. 81, ал. 10 от НПОРИМДЕРДТСО.

ОСЪЖДА „Съюз на търговците на дребно на хранителни стоки в България, осъществяващи дейността си от преместваеми и мобилни обекти“, ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община разноски по делото в размер на 100 лв.

ОСЪЖДА Сдружение „Асоциация на производителите на безалкохолни

напитки в България“ ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община разноси по делото в размер на 100лв.

В частта му с характер на определение, решението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването му с частна жалба пред Върховния административен съд. В останалата му част решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.